

בעניין שבין :

XXXXXX רחוב

XXXXXX: טלפון נייד

XXXXXXXXXX: דוא"ל

ע"י ב"כ עוה"ד האני טנוס (22781) ו/או ניזאר טנוס (63280) ו/או נוהא טנוס (738129)

טנוס חברת עורכי דין

מרחב אליהו הנביא 3, חיפה

טלפון: 04-8880860, פקס: 04-6801900

דואר אלקטרוני: hani@tannous-law.com

המבקשת

נ ג ד

סטופ מרקט בע"מ, ח.פ. 512781444

כפר ויתקין

המשיבה

מהות התביעה: כספית, עשיית עושר ולא במשפט חוק הגנת הצרכן, הצהרתית

סכום התביעה: 300 ₪.

סכום התביעה לכל חברי הקבוצה: 2,450,000 ₪.

סכום האגרה לתשלום: 8,249 ₪ (מחצית ראשונה 3,093 ₪) בהתאם לתקנה 7א (א) (1) לתקנות בתי המשפט (אגרות) תשס"ז

-2007 ופרט 4ב לתוספת לתקנת אלו.

קיומו של הליך נוסף: לא קיים

הזמנה לדין: הואיל והמבקשת הגישה נגדך בקשה לאישור תובענה כייצוגית, אתה מוזמן להגיש כתב תשובה לבקשת האישור

כייצוגית בתוך תשעים ימים מיום שהומצאה לך הזמנה זו. לתשומת ליבך, אם לא תגישו כתב תשובה, אזי, לפי תקנה 130

לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-20018, תהיה למבקשת הזכות לקבל פסק דין שלא בפניכם.

בקשה לאישור תביעה כתובענה ייצוגית

בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006

בית-המשפט הנכבד מתבקש בזאת על-ידי המבקשת סיוון ניגים (להלן: "המבקשת"), לעשות שימוש בסמכותו לפי סעיף 5(ב) (1)

לחוק בקשות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות"), ולאשר את התביעה האישית שהגישה המבקשת כנגד

סטופ מרקט בע"מ (להלן: "התביעה האישית"), כתביעה ייצוגית ולהכיר במבקשת כמייצגת הקבוצה, ולפסוק לטובת חברי הקבוצה את הסעדים המבוקשים במסגרתה.

- רצ"ב עותק מנוסח כתב התביעה ומסומן - כנספח 1.

יש לציין כי מבדיקה שנערכה בפנקס התובענות הייצוגיות נמצא שבעבר נוהלה בקשה לאישור שהכילה שאלות של עובדה ומשפט הדומות להליך זה, וזאת במסגרת הליך אחר נגד חברה אחרת במסגרת ת"צ 54257-11-17 (בעניין שני ראקח נגד יינות ביתן בע"מ)

בית המשפט הנכבד מתבקש לפעול כדלקמן :

✓ לאשר את הבקשה נשוא בקשה זו על כל נספחיה כבקשה ייצוגית.

✓ לקבוע בהתאם לסעיף 10 ו 14 (א) (1) לחוק הבקשות הייצוגיות כי הקבוצה בשמה מוגשת הבקשה הייצוגית הינה כדלקמן :

קבוצה א'

"כלל הצרכנים אשר רכשו מוצרים בסניף המשיבה בחיפה (קניון קסטרא) בשלוש השנים האחרונות ואשר נחשפו למצבו התברואתי הלקוי והירוד של הסניף, בין באופן ישיר ובין באמצעות פרסומים המתארים ליקויים רבים שהתגלו בסניף המשיבה משך השנים האחרונות, דבר שהביא להוצאת צו סגירה מידי שניתן ביום 17/7/2022 ע"י משרד הבריאות, וזאת עקב סכנה לציבור הצרכנים בעקבות הליקויים הרבים

קבוצה ב'

כל הצרכנים אשר רכשו בסניף המשיבה מוצרי מזון מקולקלים , פגי תוקף, מעופשים ומופשרים , לרבות רכישת כל המוצרים המוזכרים בצו הסגירה המנהלי שניתן ע"י משרד הבריאות ביום 17/7/2022 ואשר מתאר את כל הליקויים כלפי ציבור הצרכנים .

✓ לקבוע בהתאם לסעיף 14(א) (2) לחוק את המבקשת כמבקשת מייצגת, ואת באי כוחה כבאי הכוח המייצגים של כל חברי הקבוצה המיוצגת.

✓ להגדיר בהתאם לסעיף 14 (א) (3) לחוק , את עילות הבקשה והשאלות העובדתיות והמשפטיות המשותפות לחברי הקבוצה המיוצגת , כפי שהוגדר ומפורט בבקשה זו.

✓ לקבוע בהתאם לסעיף 14(א)(4) לחוק , את הסעדים המלאים כמבוקש בבקשה זו ו/או כל סעד אחר שבמסגרת סמכותו של ביהמ"ש הנכבד זה.

ליתן צו המורה למשיבות :

✓ לגלות בתצהיר , כל מסמך כללי ו/או ספציפי , המעידים על מספרם המדויק של חברי הקבוצה המיוצגת.

✓ ליתן בהתאם לסעיף 25 לחוק צו המורה למשיבות לפרסם הודעות לחברי הקבוצה המיוצגת , לרבות הודעה על אישור הבקשה כבקשה ייצוגית ולקבוע כי המשיבה תישא בהוצאות הפרסום.

- ✓ לאשר בהתאם לסעיף 13 לחוק בקשות ייצוגיות את הבקשה כייצוגית בכל שינוי שבית המשפט הנכבד יחליט עליו, הכל כפי שייראה בעיני בית המשפט הנכבד ראוי לשם הבטחת ניהול הוגן ויעיל של הבקשה הייצוגית.
- ✓ לפסוק על פי סעיף 22 לחוק, גמול הולם וראוי למבקשת הייצוגי כמפורט בבקשה זו.
- ✓ לקבוע בהתאם לסעיף 23 לחוק שכר טרחה הולם וראוי לב"כ המבקשת, ולחייב את המשיבה בהוצאות משפט, שכ"ט עוה"ד בצירוף מע"מ כדין.

ואלה נימוקי הבקשה:

חשיבות מכשיר הבקשות הייצוגיות

1. הכל מכירים בחשיבותה של הבקשה הייצוגית ובצורך לעודד את קיומם של מבקשים מייצגים. המבקשים הללו משמשים בתביעותיהם כמין גופי ביקורת חיצוניים על התנהלותם התקינה של הגופים הנתבעים. מבחינה זו מייצגים המבקשים המייצגים, את האינטרס הציבורי החשוב של הגנה על זכויותיהם של פרטים, שאין להם כח או יכולת להגן על זכויותיהם בעצמם.

- ראה כבוד השופט ד"ר עודד מודריק בש"א 19983/06

2. זו **בקשת אישור** בעלת חשיבות ציבורית רחבה מאוד, שכן היא יוצאת נגד תרבות הזלזול של רשתות השיווק בקהל הצרכנים אשר פוסעים לתוך סניף המשיבה בסוברם כי הם נכנסים לסניף אשר אמור למכור להם מוצרים ראויים למאכל, בו בזמן שמתברר כי המשיבה מתעלמת מכל הכללים המחייבים אותה לשמור על בריאות ציבור הצרכנים, דבר שהביא את משרד הבריאות להורות על סגירת הסניף לאלתר, בשים לב לעובדה כי משרד הבריאות התריע כבר לפני שנתיים על קיומם של ליקויים שהמשיבה לא הסדירה, דבר שהוביל למתן צו סגירה לסניף באופן מידי וגורף.

3. בעקבות הליקויים הרבים והמתמשכים, וחוסר הרצון ו/או היכולת של המשיבה להסדיר ליקויים אלה, נאלץ משרד הבריאות להוציא ביום 17/7/2022 צו לסגירת הסניף, וזאת על מנת לשמור על בריאות הציבור עקב הליקויים הרבים והמתמשכים שנמצאו בסניף המשיבה, ואשר פירוט שלהם הועלה בכתב על גבי צו הסגירה.

א. הפן העובדתי

4. המבקשת הינה תושבת העיר חיפה אשר נוהגת לרכוש מוצרי מזון מדי פעם בסניף המשיבה. המבקשת תהיה מיוצגת לצורך בקשה זו ע"י ב"כ הנ"ל ואשר כתובתם לצורך המצאת כתבי בי-דין הנה כמצוין לעיל.

5. המבקשת מציינת כי היא נוהגת לבקר מדי פעם בסניף המשיבה ולרכוש מוצרי מזון. המבקשת סברה משך השנים שהיא מבצעת רכישות מזון מושכלות מבית עסק אשר מכבד את חוקי בריאות הציבור, והיא נחרדה לשמוע היום כי משרד הבריאות הורה על סגירת הסניף לאור ליקויים רבים וחשד לפגיעה בבריאות הציבור. המבקשת מציינת כי היא התוודעה לעניין בעקבות כתבה באינטרנט דבר שהביא אותה לזרוק מוצרים שרכשה. חשוב לציין כי עד לרגע זה המשיבה לא פרסמה דבר עבור קהל הצרכנים, ואף באתר המרשתת שלה אין אזכור להליך הסגירה, ואף אין כל הצעה לפיצוי הצרכנים שרכשו מוצרים, ועתה נמצא כי מוצרים אלה לא ימשיכו להיות בבית הלקוחות לאור חששם של הצרכנים ממוצרים אלה, דבר שהביא ויביא לזריקתם לפח הזבל, מבלי לקבל פיצוי ו/או החזר.

6. המשיבה הינה חברה המפעילה רשת קמעונאית של סופרמרקטים בפריסה ארצית, ובין היתר את הסניף בחיפה (קסטרא), הסניף נשוא בקשת האישור.

ב. הרקע העובדתי :

7. המשיבה מתהדרת בסניפיה, והיא משווקת לצרכנים סניפים נקיים ומוצרים איכותיים! בפועל התמונה שונה, שכן היום נפל דבר כאשר ד"ר רנא שיבלי, סגנית רופאת מחוז חיפה במשרד הבריאות, חתמה על צו הפסקה מנהלי לסניף המשיבה, לאור ליקויים תברואתיים המסכנים את בריאות הציבור. משרד הבריאות תיאר על גבי הצו מספר ליקויים די רב המאשרים את התחושה כי משך כשנתיים שלמות המשיבה לא שמרה על בריאות הציבור לאור כמות הליקויים הסדרתיים שהתגלו. הסניף של המשיבה נסגר לאלתר בצו של משרד הבריאות וזה צעד נדיר וחמור מאוד המעיד על הפגמים הרבים הקיימים בסניף הנוגעים לבריאות הציבור.

8. יש לציין כי סגירת סניף אינה עניין של מה בכך! משרד הבריאות בחר לסגור את סניף המשיבה לאחר שמצא ליקויים מתמשכים וסדרתיים בהיקפים נרחבים ובכל המחלוקות, דבר שגרם למשרד הבריאות להפנים כי הדבר מהווה פגיעה תברואתית שיש בה בכדי להוות סכנה לבריאות הציבור. יש לציין כי הליקויים התגלו לפני כשנתיים, והמשיבה בחרה שלא להסדיר ליקויים אלה, או שמא בעצם ניתן לציין כי המשיבה אף התעלה מהצורך להסדיר ליקויים אלה, דבר שהוביל את משרד הבריאות לסגור את הסניף שכן נחזה להיות כי המשיבה הינה שור מועד.

9. המבקשת מציינת כי היא נחרדה כאשר נחשפה לצו הסגירה שכן הליקויים שתוארו ע"י משרד הבריאות הינם מקוממים, מעוררים כעס ובחילה, יחד עם תחושות כעס, עלבון ואף רגשות מרמה מצידה של המשיבה כלפי המבקשת וכלפי יתר חברי הקבוצה.

10. מקריאת צו הסגירה ניתן לראות כי המשיבה מכרה לצרכנים מוצרי מזון מעופשים ומקולקלים, וזאת בכל המחלקות של המשיבה לפי הפירוט החלקי המפורט להלן:

במסעדה

במאפייה (ליקויים חוזרים ללא טיפול).

במעדניית הנקניקים.

במעדניית הגבינות.

במחלקת הדגים.

באטליז הבשר.

המבקשת מציינת כי היא רכשה במשך השנים מוצרים מכל המחלקות, ואין היא יכולה עתה לפרט מוצרים אלה, אך היא כן יכולה לציין כי רכשה אוכל מוכן מהמסעדה, רכשה מוצרי מאפה, רכשה גבינות ונקניקים, מוצרים קפואים ומופשרים כמו כל צרכן נורמטיבי וממוצע שמבצע רכישות אצל המשיבה.

- רצ"ב עותק מצו הסגירה מיום 17/7/2022 ומסומן כנספח 2.

11. המבקשת מציינת כי המשיבה פשעה מספר פעמים כלפי הצרכנים, שכן הליקויים התגלו לפני יותר משנתיים, והמשיבה לא טרחה להסדיר את הליקויים, ולא להסיר את המחדלים, ונחזה כי טובת הצרכנים ובריאותם אינם בראש מעייניה. חבל מאוד שהמשיבה לא כיבדה את קהל הלקוחות אשר משלמים במיטב כספם בסוברם כי הם רוכשים מוצרי מזון

ראויים למאכל, בו בזמן שהתמונה שונה בתכלית לאור הליקויים הרבים המפורטים בצו הסגירה, ולכן כל אשר נותר הוא לתהות מאין התעוזה הזו לזלזל בדרישות משרד הבריאות ולפגוע בבריאות הצרכנים, ו/או לחשוף את הצרכנים לליקויים שיש בהם בכדי לפגוע בבריאותם.

12. המבקשת מציינת כי אין עוד מחלוקת לגבי העובדה כי מצבו התברואתי של הסניף הינו בכי רע, ולא בכדי ניתנה הוראת סגירה מיידית בכדי למנוע פגיעות בבריאות הציבור, שכן כפי שנקבע מדובר בסכנה מיידית לשלום הציבור.

13. המבקשת מציינת כי מכוח האמור לעיל ובעקבות התנהגות המשיבות קמה לה זכות תביעה מכוח מספר עילות לפי הפירוט להלן:

- ✓ עוולת רשלנות.
- ✓ חוק הגנת הצרכן הפרת חובת ההגינות ותום הלב לפי דיני החוזים.
- ✓ עשיית עושר ולא במשפט.
- ✓ הפרת חובה חקוקה.

ג. עילות התביעה:

(א) מכוח הוראות סעיפים 35-36 לפקודת הנזקין (עוולת הרשלנות):

14. סעיף 35 לפקודת הנזקין [נוסח חדש], קובע כדלקמן:

רשלנות:

"עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות, או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות, או שבמשלח יד פלוני לא השתמש במיומנות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשיר לפעול באותו משלח יד היה משתמש או נוקט באותן נסיבות — הרי זו התרשלות; ואם התרשל כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהג, הרי זו רשלנות, והגורם ברשלנותו נזק לזולתו עושה עוולה."

15. סעיף 36 לפקודת הנזקין [נוסח חדש] קובע כדלקמן:

החובה האמורה בסעיף 35 מוטלת כלפי כל אדם וכלפי בעל כל נכס, כל אימת שאדם סביר צריך היה באותן נסיבות לראות מראש שהם עלולים במהלכם הרגיל של דברים להיפגע ממעשה או ממחדל המפורשים באותו סעיף.

16. המשיבה חבה כלפי המבקשת ויתר חברי הקבוצה בחובת זהירות מושגית וקונקרטית. המשיבה הפרה חובת זהירות זו וגרמו למבקשת וליתר חברי הקבוצה נזק כלכלי.

17. המבקשת מציינת כי עוולת הרשלנות מורכבת משלושה יסודות, (א) קיום חובת זהירות, (ב) הפרת חובת הזהירות (ג) וגרימה של נזק וזאת בהתאם לדברים שנקבעו בשורה ארוכה של פסקי דין, ולכן עתה נעשה ניתוח ויישום קצר לעובדות המקרה דנן, נשוא בקשת האישור, לבין התנהלות המשיבה.

קיום חובת זהירות:

18. למשיבה יש אחריות מושגית וקונקרטית כלפי לקוחותיה, ולכן ברור כי עליה לנקוט בכל אמצעי הזהירות הנדרשים בכדי למנוע התרחשות אירועים שיש בהם כדי לגרום לנזקים על שלל גווני הנזק לכלל הלקוחות .

19. פסק הדין בעניין ע"א 145/80 ועקנין נ' המועצה המקומית בית שמש פ"ד לו (1) קבע מספר הלכות חשובות שמתקיימות במקרה דנן , ואשר הלכות אלה מגדירות את הבסיס לעוולת הרשלנות :

"בקביעת האחריות האזרחית בעוולת הרשלנות שבנזיקין מתעוררות שלוש שאלות האחת, האם המזיק חב חובת זהירות לניזוק? תשובה לשאלה זו מצויה במבחן הצפיות (סעיף 36 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]). מבחן זה כולל בחובו שני היבטים. "ההיבט הראשון, הוא ההיבט העקרוני, ובו ניתנת תשובה לשאלה, אם ביחס לסיכון מסוים קיימת חובת זהירות. ההיבט השני, הוא ההיבט הספציפי, ובו ניתנת תשובה לשאלה, אם ביחס לניזוק פלוני, בנסיבותיו של אירוע אלמוני, קיימת חובת זהירות" (ע"פ 1186/80, בעמ' 775). ההיבט הראשון, עניינו בקיומה או בהעדרה של "חובת זהירות מושגית" (notional duty), ואילו ההיבט השני, עניינו בקיומה או בהעדרה של "חובת הזהירות הקונקרטית" (duty in fact). השאלה השנייה, המתעוררת בכל תביעת נזיקין, היא, אם המזיק הפר את חובת הזהירות המוטלת עליו, דהיינו: האם הוא סטה מסטנדרט הזהירות המוטל עליו? השאלה השלישית היא, האם הפרת החובה היא שגרמה נזק? נדון בשאלות אלה בנפרד"

ועוד ,

החובה: חובת הזהירות המושגית:

"קיומה של חובת הזהירות המושגית נקבע על-פי מבחן הצפיות. המבחן הוא, אם אדם סביר "צריך היה" (ought) לצפות להתרחשות הנזק. לא כל נזק שניתן לצפותו צריך לצפותו (ראה: ע"א 333/56 [2], וכן [45]at mckew Ltd (1969) (scotland)., Ltd (1969) hannen& v. Holland 1623 cubbitts& (scotland). הצפיות הנורמטיבית - במקום שהצפיות הטכנית קיימת הלכה למעשה באה להגביל את היקף האחריות. אמת הדבר, נקודת המוצא העקרונית היא, כי מקום שניתן לצפות נזק, כעניין טכני, קיימת חובת זהירות מושגית, אלא אם כן קיימים שיקולים של מדיניות משפטית, השוללים את החובה (ראה: Lord reid בפרשת [46] home office v. Dorset yacht co. Ltd(1970))."

ועוד

"כמו חובת הזהירות המושגית, כך גם חובת הזהירות הקונקרטית, נקבעת על-פי מבחן הצפיות. השאלה היא, אם אדם סביר יכול היה לצפות בנסיבותיו המיוחדות של המקרה - את התרחשות הנזק, ואם התשובה על כך היא בחיוב, אם אדם סביר צריך היה, כעניין שבמדיניות, לצפות את התרחשותו של אותו נזק. השאלה הראשונה היא טכנית באופיה. תשובה שלילית עליה מסיימת את הבחינה, שכן באין אפשרות צפייה בפועל, אין חובת זהירות. אנחנו בתחום הרשלנות ולא בתחום החובות המוחלטות. השאלה השנייה היא נורמטיבית באופייה, וקשורה בהכרעה ערכית באשר למה צריך לצפות בנסיבותיו של המקרה הקונקרטי"

"בקביעתה של חובת הזהירות הקונקרטית יש לזכור, כי לא כל נזק צפוי (מבחינה פיסית) הוא נזק שיש לצפותו (במישור הנורמטיבי). "אין דין שכל יצירת סיכון מטילה על אדם אחריות לכל תוצאה

מזיקה שתיגרם בעקבותיה, אפילו אפשר לחזות תוצאה כזאת מראש" (השופט ויתקון בע"א 333/56 [2], בעמ' 622).

20. לעניין הפרת חובת הזהירות: הרי שאין ספק כי האירועים שהתרחשו הינם פועל יוצא של התרשלות המשיבה, שכן בהתאם לפסיקה מוטלת על המשיבות לנקוט באמצעי זהירות סבירים; כך נקבע בעמוד 131 לפסק דין בעניין ועקנין:

"מזיק, החב חובת זהירות קונקרטיית לניזוק, אינו אחראי כלפיו בכל מקרה, שבו בשל התנהגותו של המזיק נגרם נזק לניזוק. בעל חובת הזהירות "אינו ערב ערבות מוחלטת לביטחון הבאים אליו... ודינו אינו דין מבטח, החייב בהטבת הנזק יהא אשר יהא מקורו" (השופט זוסמן בע"א 485/60 [16], בעמ' 1918). חובתו של המזיק היא לנקוט אמצעי זהירות סבירים, ואחריותו מתגבשת, רק אם לא נקט אמצעים אלה. סבירותם של אמצעי הזהירות נקבעת על-פי אמות מידה אובייקטיביות, המגולמות באמירה, כי על המזיק לנהוג, כפי שאדם סביר היה נוהג בנסיבות העניין. אדם סביר זה אינו אלא בית המשפט, אשר צריך לקבוע את רמת הזהירות הראויה. רמת זהירות זו נקבעת על-פי שיקולים של מדיניות משפטית השאלה אינה, מהו האמצעי שמבחינה פיסית מונע נזק, אלא השאלה היא, מהו האמצעי שיש לדרוש כי ינקטו אותו בנסיבות העניין. על בית המשפט לאזן בין האינטרס של הפרט הניזוק לביטחונו האישי, לבין האינטרס של המזיק לחופש פעולה, וכל זה על רקע האינטרס הציבורי בהמשכה או בהפסקתה של אותה פעילות. על בית המשפט להתחשב בסכנה ובגודלה. עליו להתחשב בחשיבותה החברתית של הפעולה. עליו לשקול את האמצעים הדרושים למניעתה (ראה: ע"פ 364/78 [17], בעמ' 632). בצדק ציין השופט ויתקון בע"א 559/77 [18], בעמ' 652, כי:

השאלה אינה: האם עשה המעביד את הכל, אלא האם הוא עשה כל מה שסביר לדרוש מאדם שבאותו מצב, בהתחשב בכל הנסיבות לרבות גודל הסכנה מזה והיעילות והמעשיות שבנקיטת אמצעי מניעה מזה."

(ב) מכוח עילת עשיית עושר ולא במשפט :

21. סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט התשל"ט – 1979 קובע באופן הבא:

(א) מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכייה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שוויה.

(ב) אחת היא אם באה הזכייה מפעולת הזוכה, מפעולת המזכה או בדרך אחרת.

נפסק כי:

"הרעיון המונח ביסוד דיני עשיית עושר ולא במשפט הוא מניעת התעשרות הנתבע על חשבון המבקש".

- ראה 815/92 מנחמי ובניו נגד יכלי בידור בע"מ

22. שלושה הם היסודות שהתקיימותם מבססת חובת השבה בגין עילת עשיית עושר ולא במשפט:

- קבלה של נכס, שירות או טובת הנאה אחרת על ידי הזוכה (התעשרות);
- ההתעשרות באה לזוכה מן המזכה או על חשבון המזכה (קשר סיבתי);
- התעשרות הזוכה נעשתה "שלא על פי זכות שבדין";

23. המבקשת מציינת כי המשיבה התעשרה שלא כדין כאשר בחרה למכור מוצרים לא ראויים למאכל, ו/או בעלי תכונות העלולים לפגוע בתכונות המוצר, והכל מתוך מניע לחסוך בהוצאות התחזוקה והייצור שיבטיחו מכירת מוצרים ראויים לשיווק. הפגמים הם תוצאה מרצון של המשיבה לחסוך בעלויות ובכך התעשרו שלא כדין על ידי מכירת מוצרים לא ראויים לשיווק מתוך רצון לחסוך בעלויות.

(ג) הטעיה לפי סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן התשמ"א - 1981:

24. תכליתו של החוק הוא להגן על הצרכן, ובין היתר על ידי מניעת הטעיית הצרכנים, וכן לגרום לבתי העסק להביא לידיעת הצרכן מידע מלא אודות המוצר הנרכש; המבקש מציין כי קמה לו עילת תביעה אישית בין היתר, מכוח עוולת ההטעיה והמסגרת הנורמטיבית של עילת ההטעיה, כפי שנקבעה ברע"א 2837/98 ארד נ' בזק, פ"ד נד (1) 600, 607 כדלקמן:

"הטעיה היא הצהרה כוזבת. ההטעיה נוצרת כאשר קיים פער בין הדברים הנאמרים (או המוסתרים) לבין המציאות; הטעיה יכולה ללבוש שתי צורות: האחת, הטעיה במעשה על דרך של מצג שווא הכולל פרטים שאינם תואמים את המציאות; והשנייה, הטעיה במחדל, קרי: אי גילוי פרטים מקום שיש חובה לגלותם".

25. חוק הגנת הצרכן בא להשליט נורמות התנהגות המטילות על "עוסק" חובות מוגברות ביחסיו עם "צרכן", ולקבוע כללי משחק הוגנים אשר ימנעו מן העוסק לנצל את מעמדו הכלכלי העדיף על מנת להתעשר על חשבון הצרכן. לכן קובע החוק שורה של חובות ואיסורים, שמטרתם למנוע הטעיית הצרכן, להביא לידיעתו מידע מלא ככל האפשר על טיב העסקה שהוא עומד לעשות ולתת לו את הכלים לממש את זכויותיו (ראה: דברי כב' השופט ט' שטרסברג-כהן בע"א 1977/97 ברזני נ. בזק חברה ישראלית לתקשורת בע"מ, פ"ד נה(4) 584, 598, ודברי כב' השופט מ. חשין בדנ"א 5712/01 ברזני נ. בזק חברה ישראלית לתקשורת בע"מ, תק-על 2003(1) 847.

26. חוק הגנת הצרכן חל ביחסים שבין "עוסק" לבין "צרכן". "עוסק" מוגדר בסעיף 1 לחוק כ"מי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוק, כולל יצרן". הגדרה זו כוללת את המבקש והמשיבה, ואין מחלוקת על כך. "צרכן" מוגדר בסעיף 1 לחוק כ"מי שקונה נכס או מקבל שירות מעוסק במהלך עיסוקו לשימוש שעיקרו אישי, ביתי או משפחתי". הגדרה זו, כאמור לעיל, מוציאה מתחולתה משתמש בנכס, שלא רכש אותו, וכן לקוחות מוסדיים ועסקיים. אך אין מניעה שלקוחות מסוג זה יכללו בתובענה מכוח עילות תביעה אחרות, כמו הטעיה לפי **חוק החוזים**, מצג שווא רשלני או עשיית עושר ולא במשפט (ראה סעיף 12 לעיל).

27. סעיף 31(א) לחוק הגנת הצרכן קובע: "דין מעשה או מחדל בניגוד לפרקים ב', ג' או ד' כדין עוולה לפי פקודת הנזיקין [נוסח חדש]". סעיף 31(א) קובע: "הזכות לסעדים בשל עוולה כאמור נתונה לצרכן שנפגע מהעוולה...". לאור הוראות אלו, נפסק בדיון הנוסף בעניין ברזני הנ"ל כי הטעיית צרכן היא עוולה נזיקית, שחלים עליה עיקרי היסוד והדוקטרינות שבפקודת הנזיקין, כולל אלו הנוגעות לקשר הסיבתי ולהיקף הפיצוי לאור סעיפים 64 ו-76 לפקודה (ראה פסק הדין בדעת הרוב מפי כב' השופט מ. חשין, פסקאות 11, 36-31).

28. הטעייה לפי סעיף 2 לחוק איננה עוולה תוצאתית, אלא עוולה התנהגותית: העוולה קיימת אם נעשה מעשה או מחדל "העלול להטעות", גם אם לא אירעה הטעייה בפועל, ולא נגרם כל נזק (דנ"א 5712/01 הנ"ל, פסקה 10 לפסק דינו של כב' השופט מ. חשין, ופסקה 7 לפסק דינה של כב' השופט ט' שטרסברג-כהן). כך גם נפסק לגבי סעיף 3 לחוק הבנקאות

(שירות ללקוח), התשמ"א-1981, שנוסחו זהה לסעיף 2 לחוק הגנת הצרכן בע"א 1304/91 טפחות נ' ליפרט, פ"ד מז(3) 309, בעמ' 326-327 (מפי כב' הנשיא מ. שמגר שנתר בדעת מיעוט, אך לא בסוגיה זו).

29. המבקשת מציינת כי המשיבה הפרה את הוראות 2(א) (1), (2), (3), (4) ו (9) .

30. המבקשת מציינת כי המשיבה הפרה את הוראות סעיף 4 (א) (1) .

31. המבקשת מציינת כי בגין הפרות אלה נגרמו לה נזקים ממוניים וכן נזקים לא ממוניים כמפורט בהמשך .

(ד) הפרת חובת ההגינות ותום הלב לפי דיני החוזים :

32. המבקשת מציינת כי מערכת היחסים בין המשיבה ללקוחותיה היא מערכת יחסים חוזית שכן מתקיימים הצעה וקיבול, ואף משתכלל החוזה בעת הרכישה ממוצרי המשיבה .

33. בהתאם לכך חלה על המשיבה חובת תום הלב מכוח סעיפים 12, 39 ו- 61(ב) לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973, ומשכך על המשיבה מוטלות חובות מכוח סעיפים אלה בכל הנוגע לאספקת המוצרים נשוא בקשה האישור.

סעיף 12 לחוק החוזים (חלק כללי) תשל"ג 1973 קובע כדלקמן :

תום לב במשא ומתן :

(א) במשא ומתן לקראת כריתתו של חוזה חייב אדם לנהוג בדרך מקובלת ובתום לב.

(ב) צד שלא נהג בדרך מקובלת ולא בתום-לב חייב לצד השני פיצויים בעד הנזק שנגרם לו עקב המשא ומתן או עקב כריתת החוזה, והוראות סעיפים 10, 13 ו-14 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970, יחולו בשינויים המחויבים.

סעיף 39 לחוק החוזים (חלק כללי) תשל"ג 1973 קובע כדלקמן :

קיום בתום לב:

בקיום של חיוב הנובע מחוזה יש לנהוג בדרך מקובלת ובתום לב ; והוא הדין לגבי השימוש בזכות הנובעת מחוזה.

המשיבה הפרה את חובת תום הלב החלה עליה, כאשר בחרה להסתיר מהלקוחות פרטים מהותיים, שחזקה שהמשיבה ידעה עליהם ו/או היה עליה לדעת עליהם שכן דברים אלה נוגעים לטיב ולמהות של המוצרים נשוא בקשת האישור כפי שמפורט לעיל .

(ה) הפרת חובה חקוקה :

34. המבקשת מציינת כי המשיבה הפרה את הוראות חוק הגנה על ביראות הציבור (מזון) תשע"ו-2015 (להלן : " חוק ההגנה ")

35. מעשי המשיבה ו/או מחדליה, כפי שתוארו לעיל, עולים כדי הפרת חובה חקוקה, עוולה מכוח סעיף 63 לפקודת הנזיקין, אשר קובע כהאי לישנא:

”מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק — למעט פקודה זו — והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוג או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.”

36. לעניין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסוג או הגדר שעמם נמנה אותו פלוני.

37. בפסיקה פורטו היסודות הנדרשים לצורך קיום עולת הפרת חובה חקוקה, והם הוגדרו ל 5 יסודות שיש בהתקיימותם כדי להוכיח את קיום העוולה:

קיום חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק:

ברור מאליהו כרי המשיבה מחויבת לפעול לפי הוראות חוק ההגנה.

החיקוק נועד לטובתו של הניזוק;

אין כל ספק כלל וכלל כי החיקוק נועד לטובת הניזוק.

המזיק הפר את החובה המוטלת עליו;

הוכח מעל לכל ספק כי המשיבה הפרה את הוראות חוק ההגנה.

ההפרה גרמה לניזוק נזק;

בעקבות מחדלי המשיבה כפי שתוארו לעיל, נגרם למבקשת נזק נפשי וממוני כאחד כאשר המשיבה הפרה את חובותיה כלפי המבקשת וחברי הקבוצה.

הנזק אשר נגרם הוא מסוג הנזקים אליו נתכוון החיקוק:

מטרת הוראות חוק ההגנה הינה להבטיח הליך ייצור ושיווק ראויים, ולכן עניינו הרואות כי הנזק שנגרם למבקשת הינו הנזק שהוראות חוק ההגנה באו למנוע

38. אי לכך ניתן לציין כי המשיבה הפרה את הוראות חוק הגנה על ביראות הציבור (מזון) תשע"ו-2015

ד. הפן המשפטי:

(1) התנאים לאישור הבקשה כייצוגית:

39. חוק התובענות הייצוגיות נועד להסדיר באופן ממצה את הדינים החלים על הגשת תביעות ייצוגיות, כאשר מטרתו המוצהרת של המחוקק קבועה בבירור בסעיף 1 לחוק כהאי לישנא:

מטרתו של חוק זה לקבוע כללים אחידים לעניין הגשה וניהול של בקשות ייצוגיות, לשם שיפור ההגנה על זכויות, ובכך לקדם בפרט את אלה :

מימוש זכות הגישה לבית המשפט, לרבות לסוגי אוכלוסייה המתקשים לפנות לבית המשפט כיחידים ;
אכיפת הדין והרתעה מפני הפרתו ;
מתן סעד הולם לנפגעים מהפרת הדין ;
ניהול יעיל, הוגן וממצה של תביעות.

40. במקרה שלנו המבקשת מציינת כי ישנו אינטרס להגן על זכויות הפרט על ידי מתן תרופה ליחיד שנפגע, וכן אינטרס שני שעניינו אינטרס הציבור, ולכן לתביעה הייצוגית ישנו ערך מרתיע, שכן מפרי החוק יודעים כי הפרט הנפגע יכול בשם כל היחידים שנפגעו להגיש תביעה ייצוגית, ולכן ניתן לציין כי חוק הבקשות הייצוגיות מנסה להתמודד עם כשלי שוק, כגון מונופולין, קרטלים ובעיית אינפורמציה של הצרכנים.

41. במצב נשוא בקשה זו המשיבה מבצעת פעולה שמבחינתה היא רציונאליות שגורמת לה יותר רווח מאשר הוצאות, לכן זה ייטב בעיניה והיא תמשיך בפעולתה המזיקה ; במקרה דנן יש לפעולה של המשיבה משום פגיעה קשה בזכויות היחיד אשר נאלץ להתמודד עם כוחה הרב של המשיבה והדבר גורם להחצנות שליליות כלפי כל היחידים, ולכן הכלי של התביעות הייצוגיות בא למנוע את מצב שבו המשיבה תיהנה מכל ההנאות ומנגד היחיד יישא בעלויות.

42. סעיף 3 (א) לחוק התובענות הייצוגיות קבוע את העניינים שניתן בגינם להגיש בקשה ייצוגית, והוא קובע כדלקמן :

”לא תוגש בקשה ייצוגית אלא בתביעה כמפורט בתוספת השנייה או בעניין שנקבע בהוראת חוק מפורשת כי ניתן להגיש בו בקשה ייצוגית.”

43. המבקשת מציינת כי במקרה דנן המשיבות עונות על ההגדרה שקבועה בסעיף 1 לתוספת השנייה בחוק התובענות הייצוגיות לפיו התביעה הנה :

”תביעה נגד עוסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לענין שבינו לבין לקוח, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו”

בבקשת האישור דנן המבקשת הינה צרכן לקוח, והמשיבה הינה עוסק.

44. סעיף 4 לחוק קובע את רשימת הזכאים להגיש בקשה לאישור תביעה ייצוגית, ולהלן ציטוט מלא של סעיף 4 (א)(1) :

”אדם שיש לו עילה בתביעה או בעניין כאמור בסעיף 3(א), המעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל החברים הנמנים עם קבוצת בני אדם – בשם אותה קבוצה ;

45. קרי, על מנת להיות זכאי להגיש בקשה ייצוגית על המבקשת להראות כי עומדת לה עילת תביעה אישית ובשלב זה של הבקשה על המבקשת לשכנע את ביהמ”ש כי עומדת לה לכאורה עילת תביעה אישית, אך אין להעמיד בהקשר זה דרישות מחמירות, בשלב זה של הבקשה.

46. לעניין הוכחת גרימת הנזק, החוק קובע כי די בהוכחה ברמת הלכאורית, וזאת כמצוות סעיף 4 (ב) (1), ולכן בשלב זה די בהוכחת נזקה של המבקשת ואין צורך להראות את הנזק שהנגרם לכלל חברי הקבוצה אותה מבקשת לייצג המבקשת.

(2) הגדרת הקבוצה :

47. בהתאם לסעיף 10 (א) לחוק ובמידה והתביעה תאושר על ביהמ"ש להגדיר את הקבוצה אשר בשמה תנוהל הבקשה, ולכן הצעת המבקש הינה כי הקבוצה תוגדר באופן הבא :

קבוצה א'

"כלל הצרכנים אשר רכשו מוצרים בסניף המשיבה בחיפה (קניון קסטרא) בשלוש השנים האחרונות ואשר נחשפו למצבו התברואתי הלקוי והירוד של הסניף, בין באופן ישיר ובין באמצעות פרסומים המתארים ליקויים רבים שהתגלו בסניף המשיבה משך השנים האחרונות, דבר שהביא להוצאת צו סגירה מידי שניתן ביום 17/7/2022 ע"י משרד הבריאות, וזאת עקב סכנה לציבור הצרכנים בעקבות הליקויים הרבים

קבוצה ב'

כל הצרכנים אשר רכשו בסניף המשיבה מוצרי מזון מקולקלים, פגי תוקף, מעופשים ומופשרים, לרבות רכישת כל המוצרים המוזכרים בצו הסגירה המנהלי שניתן ע"י משרד הבריאות ביום 17/7/2022 ואשר מתאר את כל הליקויים כלפי ציבור הצרכנים.

48. עניין הסעדים, חשוב להדגיש כי גם בהתאם להוראות הדין הכללי לביהמ"ש סמכות רחבה לקבוע את הסעד הראוי במקרה של הפרת הוראות הדין.

- ראה רע"א 6339/97 רוקר נ' סלומון פד"י נה (1) עמוד 199.

49. בעקבות חקיקת חוק התובענות הייצוגיות, ניתן לבית המשפט שיקול דעת רחב לצורך פסיקת סעד בבקשה ייצוגית, והדבר בא לביטוי הן בפסיקה והן בהוראות סעיף 20 לחוק.

50. לאור חשיבות הדברים ולאור ההפרה הבוטה של החוק, מתבקש כבוד בית המשפט ליתן צו הצהרתי ולפיו המשיבות פעלו בניגוד לדין.

(3) הערכת הנזק האישי והקבוצתי- הסעדים המבוקשים :

51. המבקשת מציינת כי עקב ההפרות שבוצעו ע"י המשיבות נגרמו לה ולחברי הקבוצה נזקים לא ממוניים ובין היתר פגיעה באוטונומיה שלה לרכוש מוצרים ראויים, דבר שגרם לה להרגיש רגשות שליליים של כעס, תסכול זלזול ועוגמת נפש ! ולכן המבקשת מעמידה את נזקה בגין רכבי זה על סכום של 100 ₪, ויש בסכום זה כדי לבטא את אי הנוחות שנגרמה למבקשת ולחברי הקבוצה.

52. המבקשת מציינת כי בגין רכיב הנזקים הממוניים היא מעמידה את תביעתה על סכום של 200 ₪ בגין רכישת מוצרים לא ראויים לצריכה ו/או לשיווק ו/או המכילים את כל התכונות שהביאו לסגירת בית העסק של המשיבה.

53. המבקשת מציינת כי חישוב הפיצוי המגיע לחברי הקבוצה ייערך לפני האומדנא, ולצורך תביעה זו הוא ייערך על הצד הנמוך ביותר בשים לב לכי הסכום המבוקש לכל אחד מחברי הקבוצה הוא 300 ₪ ולכן הפיצוי שיש לחייב בו את המשיבה יעמוד על סכום כולל של 2,450,000 ₪.

54. בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב את המשיבה, לפצות את חברי הקבוצה על הנזק הנ"ל בסכום כולל של 2,450,000 ₪.

55. בנוסף, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צווים הצהרתיים, לפיהם המשיבה מפרה את הוראות הדין המפורטות לעיל.

ה. התנאים לאישור בקשה ייצוגית מנויים בסעיף 8(א) לחוק :

56. בית המשפט רשאי לאשר בקשה ייצוגית, אם מצא שהתקיימו כל אלה, וזאת בהתאם לסעיף 8 לחוק תובענות הייצוגיות, להלן ייבחנו דרישותיו של סעיף 8(א) לחוק תובענות ייצוגיות :

הבקשה האישית מעוררת שאלות מהותיות של עובדה ומשפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, כהגדרתה לעיל, וכנדרש בסעיפים 4(א)1 ו- 8(א)1 לחוק התובענות ייצוגיות :

הוראות הדין הרלבנטיות לבקשה האישית חלות במישור היחסים שבין המשיבה לבין כלל חברי הקבוצה, משום שהשאלה אם המשיבה הפרה את הוראות הדין ומכלול הטענות שלעיל הינה שאלה המשותפת לכלל חברי הקבוצה.

העובדות העומדות ביסוד הבקשה האישית זהות בין כלל חברי הקבוצה ;

כל אחד מיחיד הקבוצה נפגע מהתנהלות של המשיבה, המתוארת לעיל, באותן הנסיבות בדיוק. להלכה ולמעשה, המשיבה עצמה, במעשיה ובמחדלה המתוארים, היא שהביאה לכך שהקבוצה תהיה הומוגנית, לגבי כל יסודות הבקשה, בסופו של יום ;

(1) התקיימות שאלות משותפות :

57. יש להדגיש כי נוסח סעיף 8(א)1 קובע שהבקשה הייצוגית נדרשת לעורר שאלות משותפות לכלל חברי הקבוצה. נוסחו של סעיף זה אינו דורש כי משקלן של השאלות המשותפות לחברי הקבוצה יהיה גבוה ממשקלן של השאלות האינדיבידואליות, אלא די בכך שקיימות שאלות משותפות כלשהן.

58. השאלה מי הם החברים בקבוצה שטוענת כי נעשתה כלפיה עוולה, אינה צריכה להיפתר בשלב האישור.

59. יתרה מכך, גם אם לאחר מתן הכרעה כאמור לא ניתן לזהות את חברי הקבוצה, יכול בית המשפט להורות על מתן כל סעד אחר לטובת הקבוצה, כולה או חלקה או לטובת הציבור, כאמור בסעיף 20(ג) לחוק. מכאן שבעיית הזיהוי אינה שוללת את אישורה של הבקשה כייצוגית.

(2) אפשרות סבירה לכך שהשאלות המשותפות יוכרעו לטובת הקבוצה :

60. בשלב המקדמי של אישור הבקשה כייצוגית, נדרש בית המשפט להעריך אם יש אפשרות סבירה כי השאלות העובדתיות והמשפטיות הנדונות יוכרעו לטובת קבוצת המבקשים - תחת זאת, נקבע כי המבקש נדרש להוכיח כבר בשלב המקדמי כי קיימת תשתית ראייתית מספקת שמקימה סיכוי סביר להכרעה לטובתו (רע"א 4474/97 טצת נ' זילברשץ, פ"ד נד(2) 577, 587-588 (2000); פרשת מגן וקשת, בעמ' 328; פרשת קו מחשבה, פס" 10 לפסק דינו של השופט (כתוארו אז) גרוניס; ע"א 10406/06 עצמון נ' בנק הפועלים בע"מ, פס" 22 לפסק דינו של השופט דנציגר ([פורסם בנבו], 28.12.2009)).

61. יש לציין כי בתי המשפט קבעו כי כל אשר נדרש בשלב האישור הינו ראיות לכאורה לקיומה של עילה לכאורה (ראה ת"א (חי') 1169/07 בעניין לאה הראל נגד שטראוס מחלבות בע"מ , פורסם בנבו , עמוד 10)

(3) בקשה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין:

62. מקרה טיפוסי בו בקשה ייצוגית צפויה להיות הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת הוא מקרה שבו הסעד המגיע לכל אחד מחברי הקבוצה אינו גבוה מספיק בכדי להצדיק הגשת תביעה אישית. בקשות ייצוגיות כאלו אף כונו בעבר "בקשות ייצוגיות קלאסיות" (רע"א 3126/00 מדינת ישראל נ' א.ש.ת. ניהול פרויקטים וכוח אדם בע"מ, פ"ד נז(3) 220, 278 (2003) (להלן: פרשת א.ש.ת.); מיכאיל קרייני "התביעה הייצוגית בישראל – על פרשת דרכים" דין ודברים א 449, 478 (2005)). במקרים כאלו, בקשה ייצוגית אינה רק הדרך היעילה ביותר לדיון בנושא, אלא היא ככל הנראה גם הדרך היחידה שבה יזכה עניינם של חברי הקבוצה לבירור משפטי. ואולם, גם כאשר סכום הבקשה מאפשר הגשת תביעות אינדיבידואליות, יתכן בהחלט שבקשה ייצוגית תהיה הדרך היעילה וההוגנת ביותר להכרעה בנושא. בין תכליות ויתרונות הבקשה הייצוגית מונה הפסיקה, בין השאר, את השגת השוויון במאזן הכוחות בין המתדיינים, חיסכון במשאבי הצדדים ובמשאבי בית המשפט, ומניעת חוסר אחידות בפסיקות בתי המשפט השונים (פרשת א.ש.ת., בעמ' 237).

63. בית המשפט העליון הדגיש כמה פעמים שאין להפוך את שלב האישור, שהנו שלב מקדמי לדיון מלא בבקשה גופה, לפיכך סיכויי ההצלחה, שאותם יש להוכיח, אינם ברמה של מאזן ההסתברויות כפי שנדרש המבקש להוכיח בבקשה גופה, אלא ברמה נמוכה יותר של "אפשרות סבירה להצלחה".

64. לעניין זה נקבע בפסיקה ועל ידי כבוד השופט קיסרי כדלקמן :

"תכליתה של התובענה הייצוגית היא להתגבר על הכשל הנוצר בשל תופעת תת האכיפה (ראו : רע"א 3126/00 מדינת ישראל נ' א.ש.ת. ניהול פרויקטים וכוח אדם בע"מ, פ"ד נז(3) 220 (2003)), ואין כמו נסיבות המקרה שבפנינו כדי להמחיש את הצורך בתביעה לאכיפת הדין ולהרתעה מפני הפרתו. המשיבות טענו בקשר לכך כי הן החלו לסמן את המוצרים וכי מטרת התובענה הייצוגית אינה להעשיר את התובע אלא להביא לאכיפת הדין. טענה זו היא בבחינת "היא הנותנת", והעובדה שהמשיבות החלו לסמן את המוצרים כדין היא הראיה לנחיצותה של התביעה ולכך שהדין הופר על ידן. השאלה אם, באיזה אופן ועד כמה יש לחייבן בנזקי הצרכנים היא עניין למשפט עצמו, ואין צורך להתעכב עליו ולהכריע בו בשלב זה, שהוא אך שלב מקדמי של אישור התביעה הייצוגית"

"דין דומה יחול לגבי טענת המשיבות שתובענה ייצוגית אינה הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת. גם בעניין זה ביקשו המשיבות להסתמך על מאפיינים אינדיבידואליים של כל אחד ואחד מציבור הצרכנים, וטענו בין השאר כי זכותן לטעון להגנתן מול כל אחד מיחיד הקבוצה טענות בעלות גוון אישי דוגמת אשם תורם, ויתור, השתק ומניעות. גם בטענות אלה אין ולא כלום. המשיבות הן אלה שהפרו ביודעין ובכוונה תחילה את הוראת הדין בנוגע לסימון על גבי אריזות המוצרים, וקשה לראות אלו טענות יכולות המשיבות להעלות כלפי ציבור הצרכנים בכללותו או לגבי כל אחד מיחידיו בקשר להפרה זו של החוק על ידן. יתר על כן, גם אם ניתן היה להניח ששיקוליו של כל אחד ואחד מיחיד ציבור הצרכנים בעת רכישת המוצרים הם שיקולים המיוחדים לו, לא ניתן לקבל את הטענה כי משום כך נשללים מן התובענה מאפייניה הייצוגיים. שיקוליהם האינדיבידואליים של יחיד ציבור הצרכנים אינם שוללים את המסקנה שהתביעה הייצוגית היא הדרך ההולמת לבירור המחלוקת, שכן הכרעה בשאלות המשותפות של יחיד הקבוצה מאפילה על הבירור האינדיבידואלי בנוגע לכל אחד

מהם. זאת ועוד, אם הייתה מתקבלת טענה ממין זה, כי אז צריך היה לקבוע שאין תוחלת למוסד התובענה הייצוגית הצרכנית, שהרי לעולם ניתן לטעון, ואולי גם להראות, שונות בין יחידי ציבור הצרכנים, שיקוליהם, העדפותיהם וכיוצא באלה".

- ראה ת"א (חי') 1169/07 בעניין לאה הראל נגד שטראוס מחלבות בע"מ, פורסם בנבו)

(4) דרישת תום הלב וייצוג הולם :

65. המבקשת מגישה תביעה זו בתום לב לאור התנהגות המשיבה כלפיה, ורצונה לזכות בפיצוי עבור הקבוצה אותה היא מייצגת ומגמתה להרתיע את המשיבה מלהמשיך ולפגוע בקהל לקוחותיה.

66. המבקשת הינה בעלת האמצעים הנדרשים לצורך בירור הליך זה, וכי עורכי הדין המייצגים אותה הם עורכי דין בעל ניסיון בתחום, ויש ביכולתם כדי להעמיד לקבוצה ייצוג משפטי הולם וראוי לאור התמחותם בתחום התובענות הייצוגיות.

67. המבקשת מציינת כי היא מקיימת את תנאי דרישה זו במלואה לרבות תום הלב אשר מופנית כולה ומכוונת לקבוצה אותה היא מייצגת.

(5) שכר טרחה וגמול למבקש הייצוגי :

68. תקנות תובענות ייצוגיות תש"ע 2010, יחד עם סעיפים 23(ב), 22(ב) לחוק תובענות ייצוגיות מתווים את הדרך לקביעת גמול למבקש הייצוגי ושכ"ט למייצגים.

69. בשלב הזה ההצעה הינה כי הגמול והשכ"ט ייגזר מגובה ההשבה לחברי הקבוצה, וברור כי יש להתייחס למידת החשיבות הציבורית של התביעה, והן העובדה כי המשיבות ממשיכות להפר את הוראות החוק והתקנות הנ"ל.

70. יש לציין כי גם בתביעות אכיפה בעלות חשיבות ציבורית ואשר בעקבותיהן משנות המשיבות את התנהלותן, יש מקום לפסיקת שכ"ט עו"ד.

- לבקשה זו מצורף תצהיר המבקשת ומסומן כנספח 3.

סיכום :

- ✓ הסמכות המקומית והעניינית לדון בבקשה זו ובתביעה הייצוגית המצורפת אליה, נתונה לבית המשפט השלום בחיפה.
- ✓ אשר על כן, מתבקש ביהמ"ש הנכבד לזמן את המשיבה לדין, להכיר בבקשה זו כבקשה ייצוגית, לנוכח האמור בבקשה ובבקשה, וליתן נגד המשיבה את הסעדים המצויינים בתחילת הבקשה.
- ✓ להגדיר את הקבוצה שבשמה תנוהל הבקשה, בהתאם לסעיף 10(א) לחוק בקשות ייצוגיות;
- ✓ ליתן כל הוראה אחרת המתחייבת בנסיבות העניין והמצויה בגדר סמכותו של ביהמ"ש;
- ✓ להורות על מתן צווי עשה וצווים הצהרתיים כמפורט לעיל.

✓ במסגרת הדיון בבקשה ובתובענה הייצוגית המצ"ב, לחייב את המשיבה, להגיש ולגלות כל חומר, חישובים, דוחות כספיים, נתונים, פרסומים, הודעות וכל נתון שיסייע להגדרת הקבוצה, אישוש נתונים, חישוב סכומים, היקף התופעה וכל נתון אחר שננקט בהווה ו/או בעבר בידי המשיבות.

✓ לפסוק תשלום גמול מיוחד למבקשת בגין פעילותה למען קבוצת המבקשים ;

✓ לאשר שכר טרחה הולם לעורכי הדין בגין הכנת הבקשה, התצהירים והבקשה הייצוגית, באופן שלא יפחת מ- 25% + מע"מ מכל סכום שייפסק לטובת הקבוצה שייצוגה מבוקש כפי שהוגדרה בבקשה זו ו/או כפי שיימצא ביהמ"ש הנכבד לנכון ;

✓ לחייב את המשיבה בתשלום הוצאות הבקשה בצירוף שכ"ט עו"ד והכל בצירוף מע"מ.

נוהא טנוס, עו"ד

ניזאר טנוס, עו"ד

האני טנוס, עו"ד

טנוס עורכי דין

ב"כ המבקשת